

BRS AFTERNOON KOLLEL

Sponsored by Frohlich Financial Group, LLC

THE ETHICS OF TARGETED ASSASINATIONS

RABBI EFREM GOLDBERG

פרשת קדושים תשע"ט

*TO SPONSOR A WEEK OF LEARNING, EMAIL RABBI SHABTAI AT RSS@BRSONLINE.ORG

The Dr. Yitzchak Belizon z"l
BEIS MEDRASH OF BRS
בית מדרש יצחק יעקב בליזון של ק"ק בוקה רשון

1. Dr. Arthur
Caplan

When Osama bin Laden's death was announced there was no doubt how Americans felt about his passing. Joy erupted all across the country. People ran into the streets to celebrate. Cheers broke out at sporting events. The families of those murdered in the 9/11 attacks stated their relief.

Yet, there are ethical questions that some are quietly asking on the occasion of the killing of the world's most notorious terrorist: Do we condone killing without a trial? Is assassination ever an ethical act?

While it is tough to raise these questions about the demise of a despised figure like bin Laden, I think his killing was ethical. If any terrorist was ever a candidate to be deliberately wiped out, Osama bin Laden is surely that person.

At a White House briefing Monday, Homeland Security advisor John Brennan said "we would have taken bin Laden alive if we could," although the team of U.S. Special Forces trained for both eventualities - taking him alive or engaging in a fight.

Press reports say that the military team that killed Osama Bin Laden is an elite special forces group unofficially called SEAL Team 6. Officially, the team's name is classified and not available to the public. Technically there is no team 6. The members of Team 6 are all "black" operatives. They exist outside military protocol, engage in operations that are at the highest level of classification and often outside the boundaries of international law. To maintain plausible deniability in case they are caught, records of black operations are not kept.

So, the president ordered an elite, "off the books" team to kill our most hated enemy. But, doesn't that order violate international law?

Article 23b of the Hague Regulations, adopted by the U.S. and other nations in 1907, prohibits "assassination, proscription, or outlawry of an enemy, or putting a price upon an enemy's head, as well as offering a reward for an enemy 'dead or alive'." In 1976, President Gerald Ford signed an executive order banning assassination.

The events of 9/11 changed American policy. In October, 2001 President George W. Bush authorized the CIA to carry out missions to assassinate Osama bin Laden and his supporters. He publicly declared that bin Laden was "wanted, dead or alive." And President Obama has maintained that policy.

Is the killing of Osama bin Laden an "assassination"? And if it is, is it morally right? Does it "serve justice" to hunt down our enemies and slay them rather than capture them and put them on trial? Do American values permit retribution for horrible crimes without worrying about due process? I think, in some instances, they do.

What is interesting about the prohibition of assassination in international law is that when it was enacted, long, long ago, it was intended to protect heads of state - not leaders of terrorist movements. Strange as it may seem, it is harder to justify blowing up Moammar Gadhafi in a tent in Libya using a predator drone than it is shooting bin Laden in the head.

One way to see that justice is served by killing bin Laden is to see that he was playing essentially a military role in waging war against America. According to fatwa he issued in 1998, it is the duty of Muslims around the world to wage holy war on the United States, American civilians, and Jews. Muslims who do not heed this call are apostates, people who have forsaken their faith, and thus legitimate targets for death as well. Bin Laden was neither a diplomat nor a politician. Nor was he a civilian. He was essentially a military figure leading a band of combatants in a self-styled religious war. Military leaders are fair game.

American values are jeopardized when we engage in torture against our enemies. Even in combat there is no place for torture. But, there is a place in just wars for killing, including those who lead organized combatants against us. Whether those heading organized efforts to wage war against us are military leaders, religious leaders or civilians, we are well within our rights to do whatever it takes to stop them. Killing Osama bin Laden is not unethical murder - it is the price organized terrorists who declare war against us must expect to pay.

Arthur Caplan, Ph.D., is director of the Center for Bioethics at the University of Pennsylvania.

2. Rav Shlomo Aviner
Rav of Beit El and RY
of Ateret Cohanim

Q: Is it ethical to kill a terrorist when it is logical to assume that he will no longer murder?

A: This question can be divided into two parts: 1. From the perspective of reality, how is it possible to be certain that he has stopped murdering? It is impossible to know. 2. Even if we know that he will no longer murder, we must still kill him. But why – isn't this the law of a "rodef" (literally "pursuer" – a case in which one is permitted to kill a pursuer so that the pursued person is saved from harm)? If he is in pursuit, we kill him and if he is not in pursuit, we do not kill him. There are three answers given by halachic authorities: (a.) The terrorist is not finished being a "rodef". He is not an "individual rodef" who is angry with a particular person and wants to kill him, he is a "communal rodef" who wants to kill Jews and he does not care which Jews they are. If we capture him, put him in jail, and he is later released, as is the custom – to our great distress – he will continue to murder. The organization of parents of those murdered by terrorists has exact records which state that more than 180 Jews have been murdered by released terrorists who have murdered again. This means that when you free a terrorist with the proper goal of helping Jews, you endanger more Jews. This person is therefore not a one-time "rodef," but a perpetual "rodef." (b.) The halachic authorities also say that you should kill him in order that others will see and be frightened. This "rodef" is teaching other "rodefim" through his action. If he kills Jews and when the police approach, he gives up and we have mercy on him, we encourage others to act like him, thus endangering other Jews. Therefore, in situations like these, we must be extremely ethical. The question is, ethical to whom – the "rodef" or others Jews? Answer: to both of them. We must be ethical to the Jews who have done nothing wrong and to him, since if we kill him, we stop him from killing others and lessen his "Gehinom" (punishment in the World to Come). The Mishnah in Sanhedrin (71b) says that the "ben sorer u-moreh" (the rebellious son – see Devarim 21:18-21) is killed on account of his future. While he has done many things wrong, he has not committed a sin for which he is liable for capital punishment, but he is killed so that he will die innocent and not guilty. In our case the terrorist is already liable, but he should die liable and not even more liable. We do not use the concept "he should die innocent and not die guilty" to create new laws, but to explain them. (c.) These are halachot of war, and in war, we do not lock up an enemy who is shooting at us, but we fire back at him. This is similar to what King Shaul said to the "Keni" (Shmuel 1 15:6): "Go, depart, go down from among Amalek, lest I destroy you with them." This means, even though you are my friend, if you are there, you could get hurt or killed. In the halachot of war, we do not make such calculations as it says, "The best of the non-Jews should be killed." The Tosafot raised a major difficulty with this statement: how can we say such a thing when according to halachah it is forbidden to kill a non-Jew and all the more so the best of the non-Jews (Tosafot to Avodah Zarah 26b and see Beit Yosef Yoreh Deah 158)? Tosafot explained that this statement refers to a time of war. This non-Jew seems pleasant or, in our case, he killed but he will be pleasant. No, we did not make such calculations in a time of war; even a pleasant-seeming non-Jew is killed.

In sum: we therefore see that killing a terrorist is ethical.

תשובה: Shut She'eilat Shlomo

Mishnah The previous Mishnah taught that a burglar may be killed because he poses a threat to the occupant of the house he enters. The coming Mishnah cites other scenarios where a criminal is killed to prevent him from perpetrating a foul deed:

ואלו הן שמצילין אותן בנפשן – These are those whom we save from sinning at the cost of their lives:^[1]
הרודף אחר חבירו להרגו – One who pursues his fellow to kill him, ואחר הנזרה המאורסה – or one who runs after a male to sodomize him – or after a betrothed *naarah* to violate her.^[2]

The Mishnah now provides a partial list of those who may *not* be killed to prevent them from sinning:
אבל הרודף אחר בהמה – But when one pursues a beast for the purpose of sodomy, או המחלל את השבת – or one is about to desecrate the Sabbath או עובר עבודת כוכבים – or one is about to engage in idol worship, אין מצילין אותן בנפשן – we may not save any of these people from sinning at the cost of their lives.^[3]

3. Mishna (Sanhedrin 73)

י מתר להרג המוסר בכל מקום, נאפלו בזמן הזה שאין דנין דיני נפשות.

ומתר להרגו קדם שימסר. אלא כשאמר: הריני מוסר פלוני בגופו או במקומו, נאפלו
 ממון קל – התיר עצמו למיתה.
 ומתירין לו ואוקרין לו: אל תמסר.
 אם העז פניו ואמר: לא כי, אלא אמסרנו – מצנה להרגו. וכל הקודם להרגו וזה.
 יא עשה המוסר אשר זמם ומסר – יראה לי, שאסור להרגו; אלא אם בן החזק למסר –
 הרי זה יענש, שמא ימסר אחרים.
 ומעשים בכל זמן וזמן המעורב לענש המוסרים שהחזקו למסר ממון בני אדם, ולמסר
 המוסרים ביד העובדי כוכבים לענשם ולהכותם ולאסרם כפי רשעם.
 וכן כל המצור לצבור ומצערן – מתר למסרו ביד העובדי כוכבים להכותו ולאסרו ולקנסו.
 אבל מפני צער יחיד אסור לאסרו.
 ואסור לאבד ממנו של מוסר, ואף על פי שמתר לענשו; שהרי ממנו לירדשו.

4. Rambam

(1135-1204)

Hilchos Chovel

U'Mazik (8:10-11)

10. It is permissible to kill a *moseir* in any country,²⁸ even in the present age, when [the court] no longer metes out capital punishment.²⁹

It is permitted to kill him before he informs.³⁰ When he says: "I will inform on so and so and endanger his person and/or his property" – even property of minimal value³¹ – he has made it permissible for others to kill him.

He should be warned³² and told: "Do not inform." If he says brazenly, "No. I will inform about him,"³³ it is a mitzvah to kill him,³⁴ and whoever³⁵ kills him receives merit.

11. If the *moseir* carried out his threat and informed [on a fellow Jew], it appears to me³⁶ that it is forbidden to kill him, unless he has made it an established pattern to inform.³⁷ In such an instance, he should be killed,³⁸ lest he inform on others.

5. Rambam

Hilchos Rotzeiach 1:9

מ אף זו מצות לא תעשה, שלא לחוס על נפש הרודף.
 לפיכך הורו חכמים, שהעברה שהיא מקשה לילד – מתר לחתוך העקר במעיה, בין
 בדם בין ביד, מפני שהוא פרוץ אחריה להרגה.
 ואם משהוציא ראשו – אין נוגעין בו;
 שאין דוחין נפש מפני נפש, וזהו טבעו של עולם.

9. This, indeed, is one of the negative mitzvot – not to take pity on the life of a *rodef*.²⁵

On this basis, our Sages ruled²⁶ that when complications arise and a pregnant woman cannot give birth, it is permitted to abort the fetus in her womb,²⁷ whether with a knife or with drugs. For [the fetus] is considered a *rodef* of its mother.²⁸

If the head of the fetus emerges,²⁹ it should not be touched, because one life should not be sacrificed for another. [Although the mother may die,] this is the nature of the world.³⁰

6. Miḏrash Kohelles Zuta

בהמה מה חטאה יצאת בת קול ואמרה 'אל תהי צדיק
 הרבה' רבי שמעון בן לקיש אומר כל מי שנעשה רחמן
 במקום אכזרי סוף שנעשה אכזרי במקום רחמן ומפני
 שנעשה אכזרי במקום רחמן שנאמר (שמואל א כב, יט) 'ואת
 נב עיר הכהנים הבה לפי חרבי' ולא תהא נב פורעו של
 צמלק ורבנן אמרין כל מי שנעשה רחמן במקום אכזרי
 סוף שמדת הדין פוגעת בו שנאמר (שם לא, ו) 'וימת שאול
 ושלשת בניו'.

"Do not be exceedingly righteous." Reish Lakish said: One who is merciful toward the cruel, will in the end

be cruel toward the merciful. Where do we derive this from? From King Saul.

The Mishnah refers to a case where it was possible to save the woman by disabling one of [the pursuer's] limbs,^[4] and it is following the opinion of R' Yonasan ben Shaul, as was taught in a Baraisa: R' Yonasan ben Shaul said: If a pursuer was pursuing his fellow with intent to kill him, and it was possible to save [the intended victim] by disabling one of [the pursuer's] limbs, and [a rescuer] did not save the victim through those means, but instead killed the pursuer, [the rescuer] is put to death on his [the pursuer's] account.^[5] In the Mishnah's case, too, the attack could have been thwarted by simply injuring the pursuer, and he was thus not subject to execution during the attack. Consequently, he must pay the fifty-shekel fine for violating his sister.^[6]

7. Talmud (Sanhedrin 74)

9. Mishne L'Melech R. Yehudah Rosanes 1657-1727

יותר להרוג המוסר בכל מקום כו' ומתירין בו ואומרים לו אל תמסור כו'. מכאן נפרק הגזל בתרא. וז"ל מרן הב"י סי' שפ"ח כתוב בתשובת הרשב"א סי' קפ"א אם רגיל לעשות כן כל שאומר לעשות כאלו עשה והרי הוא בכלל הכא לסורג כההיא דרבי שילא שלא המתין לרשות היעמדו דבריו כו' יע"ש. וחילוקים אלו שכתב הרשב"א הוא כדי ליישב דלא חיקשי אמאי לא אמרין הכא עבד איניש דגזים ולא עבד וכדאמרין בפרק כל הנשבעין דף מ"ח. סו"עין פני משה ח"א סי' כ"ג, שער אפרים סימן קכ"ב. ועין במ"ש מרן הב"י סי' ל"ד פל"ג ודוק: כתב הריב"ש סי' תע"ג ואפשר דגם זה התרה בו רבי שילא ולא קיבל או שלא היה פנאי להתרות בו וכו'. ואין לזכר לזה דהנרדף עצמו אינו חייב להתרות לרודף אבל אחר הבא להציל הנרדף מיד הרודף הוא שצריך התראה והיינו עובדא דרב כהנא ודוק. (א"ת עין בדברי ה"ה הכא בפרקין שכתב בדברי הריב"ש הנז'. ובתשובת הריב"ש סי' רל"ח כתב או אפשר שאין הנרדף הבא להציל את עצמו בנפשו של רודף צריך להתרות ברודף לפי שהוא כהול על נפשו להציל עצמו ולא חייבו להתרות כו', וכתוב שם מכ"י של הרב המחבר וז"ל וכיוצא בזה כתבו ז"ל דהא דאמ' (סנה' עד.) דאם יכולין להציל באחד מאיבריו של רודף שאין הורג אותו שדין זה לא נאמר אלא באיש אחד הבא להציל. אבל הנרדף אינו מדקדק בזה ועין בכנסת הגדולה בחדושי על הרא"ה פרשת וישלח ע"כ):

8. Rivash #238

R. Yitzchak ben Sheshet
Perfet (1326 – 1408)

Student of the Ran

או אפשר שאין הנרדף הבא להציל את עצמו בנפשו של רודף צריך להתרות ברודף, לפי שהוא כהול על נפשו להציל עצמו, ולא חייבו להתרות⁸. אלא כיון שרואה שצא להרגו ישים הוא ויהפך אל הרודף. אבל איש אחר הבא להצילו צריך להתרות ברודף קודם שיהרגו אם יש פנאי. ובפרק בן סורר ומורה⁹ סובר רב הונא שהיו מצילין הנרדף בנפשו של רודף ולא היה צריך להתרות ברודף רק שאומרים לו ישראל הוא בן ברית הוא ואין צריך שיקבל עליו התראה אלא בנהרג ע"י ב"ד. וכ"כ הר"ם ז"ל פ"א מהלכות רוצח¹⁰. ובס' הרא"ה ז"ל¹¹ מצאנו דאפילו מאן דאית ליה דרודף צריך התראה היינו לגבי אדם אחר דעלמא, אבל לגבי נרדף לכ"ע אינו צריך התראה¹².

10. Netziv (Bereishis 9:5)

R. Naftali Tzvi Yehudah Berlin

מכש"כ שהקב"ה ידרוש נפש האדם מיד המה: מיד איש אחיו. פירש הקב"ה אימתי האדם נענש בשעה שראוי לנהוג באחיו. משא"כ בשעת מלחמה ועת לשנוא אז עת להרוג ואין עונש ע"ז כלל. כי כך נוסד העולם. וכדאי' בשבועות ל"ה מלכותא דקטלא חד משיתה לא מיענש ואפי' מלך ישראל, מותר

ונראה דאף דאין שמה חיילים ערבים היורים כתותחים, ואין אורונים הזורקים פצצות, מכ"ם עפ"י הלכה – מדינת ישראל היום היא במצב של מלחמה עם הערבים. דהנה בסוף הקיץ בשנת תש"ל ג"כ היתה

מדינת ישראל במצב של שלום – [בין מלחמה למלחמה], ותפסו טרוריסטים ערבים שני אורונים מלאים יהודים תיירים בחזרתם מא"י לאמריקא, והולכום לירדן, והיו מאיימים להרוג את כולם, ובין השבויים ה' הגאון הר"ר יצחק הוטנר ז"ל, ראש ישיבת רכנו חיים ברלין. ועלה אז על לב חבר מתלמידיו העשירים להגיש כמה מיליוני דולרים למשרד החוץ של ארה"ב, שיגישו הם הון זה לערבים הטרוריסטים ע"מ שישחררו את רבם הגר"י הוטנר, ודנו אז הרבנים בד"ץ המשנה (גיטין מה). דאין פודין את השבויים יתר על כדי דמיהם, ובגמ' איתא הטעם – דלא לגרבו ולייתו טפי, ולפי הטעם הזה, אפילו ירצו הקהל לתת מעצמם יהיה אסור, ולא רק שאין מטריחים על הציבור לחייבם לפדות בסכומים כה גדולים. אך עיי"ש בתוד"ה דלא לגרבו, דבשבוי המופלג בחכמה מותר לפדותו אפי' ביותר מכדי דמיו, והובאו דבריהם בשו"ע יו"ד סי' רנ"ב ס"ד. והיו מן הרבנים אז שהיו סבורים לומר שאף הגר"י הוטנר ה' דינו כן – כת"ח מופלג, ואשר על כן יש לפדותו אפי' ביותר מכדי דמיו. וטען אז כנגדם הגר"ר יעקב קמינצקי ז"ל, דאין החשבון הזה צודק כלל, דכל הך דינא דפדיון שבויים ליתא אלא בשעת שלום, אבל בשעת מלחמה א"א לומר שמחוייבים להפסיק מללחום ע"מ לפדות את השבויים בממון, שהרי ע"י כן נמצינו מסייעים להאויב באמצע המלחמה, כי ע"י מתן הכספים הגדולים להאויב, הלא יוכלו לחזק עוד יותר את מצבם במלחמה. והמשיך לומר, דהנה בשנת תש"ח הקימו ממשלת יהודים בא"י, ונלחמו בהם כל הערבים שסביבותיהם, ואף שכבר הופסק האש זה כמה שנים, מכ"מ הערבים עדיין לא השלימו עם המדינה [חוץ ממצרים, שעשו הסכם שלום עם מדינת ישראל], ונמצא שכל המלחמות וכל הפרעות וכל המהומות שעורכים הערבים [עד

ימינו ועד בכלל], הכל המשך מאותה המלחמה הראשונה [מלחמת השחרור], והיות שמדינת ישראל היתה [בשנת תש"ל] במצב של מלחמה, אסור ה' למסור הכספים למשרד החוץ של ארה"ב ע"מ למסרם לטרוריסטים, עכת"ד. [למעשה אנשי משרד החוץ מיאנו מלמסור כספים להטרוריסטים, ולא ה' על מה לפלפל בכלל].

ועפ"י הדברים האלה ה' נראה לומר דהוה"נ [ובאמת ק"ו הוא] בזה"ז, שמדינת ישראל עומדת היא במצב של מלחמה, וכל הפרעות והמהומות שבימינו דינם (עפ"י הלכה) כהמשך מהמלחמה הראשונה [מלחמת השחרור], שהרי הערבים טוענים בפירוש ובפה מלא, שהם רוצים את ירושלים ואת תל אביב ואת חיפה וכו' וכו', וממילא, צריכים אנשי צה"ל לנהוג עם כל המשתתפים באלו הפרעות כמו שנוהגים בשעת מלחמה ממש, שאם יש צורך בכך, שיירו בהם ע"מ להרוג, ואם יש צורך בכך – כי לפעמים מן הנמנע לברר מי הם המחבלים והטרוריסטים המארגנים את הפרעות ואת המהומות – רשאים וחייבים צה"ל להכות ואף להרוג – כפי הדרוש לנצח במלחמה – אף אחרים מאותה האומה שהם חפים מפשע, וכמבואר בגור אריה למהר"ל מפראג לפ' וישלח¹. וכן נראה נמי לומר, דהואיל והמצב כעת בארץ הוא מצב של מלחמה, שאין להתחשב בסכנ"פ של היחידים, וכאשר הבאנו מדברי המנח"ח והנצי"ב ומדברי שאר המחברים.

11. B'Ikvei

Ha'Tzon

Rav Herschel

Schachter

Rosh Yeshiva of
YU

12. Golda

Meir

Prime Minister
of Israel

Golda Meir – "If you get all of the names on the list, your mission is an incredible success. Get six or five, we will feel the message has been sent that Jewish blood is not cheap, that we will not sit idly by as the world did during the Holocaust. Even if you get only one or two, it will not have been in vain. But if you will be faced with a choice between killing any one on the list together with an innocent bystander or aborting your mission, your instructions are to do nothing."